

[Mølgaard Jensen]

kvalitet på grund af de stabile ressourcetilførsler. Den faktiske udvikling har også dokumenteret en enestående kvalitet af amtskommunerne og dermed regionernes drift af sygehussvæsenet.

Derfor er det også glædeligt, at Amtrådsforeningen og KL i begyndelsen af maj 1990 har indgået aftale med regeringen om rammerne for de kommende års økonomiske udvikling. Med indgåelsen af denne aftale har de kommunale forhandlere givet et smukt bevis på samfundssind og ansvarlighed. Der går ikke skår af glæden ved igen at konstatere, at de to topforhandlere fra KL og fra Amtrådsforeningen mig bekendt begge er valgt for Socialdemokratiet. Tværtimod er glæden måske endnu større.

Amterne har ligesom kommunerne endnu en gang bevist deres hensyntagen til helheden og til samfundet. Derfor vil det mildest talt være inkonsekvent – ja, næsten tragikomisk – at starte en proces, som betyder, at Folketinget fratager amtskommunerne dispositionsret over sygehussvæsenet.

I Venstre undrede vi os, ligesom også tidligere talere har gjort, over, at Socialdemokratiets Christiansborgpolitikere åbenbart vil underminere amternes dispositionsret. Er det en ny socialdemokratisk politik på Christiansborg? Hvis Socialdemokratiet mener, at Folketinget både skal bestemme, hvor mange og til hvad amterne anvender skattekroneerne, hvad er der egentlig så tilbage til amtrådspolitikerne?

Der er altså ingen tvivl om, at det også i fremtiden vil være muligt at øge effektiviteten i sygehussvæsenet uden ekstra skatteudskrivninger. Det er naturligvis muligt at reducere både ventelister og ventetid uden markante ressourcetilførsler, og jeg vil nævne nogle eksempler:

Det er ingen hemmelighed, at der allerede er investeret millionbeløb i operationsstuer, som ikke udnyttes optimalt. Det er klart muligt at udnytte operationsstuerne bedre. Århus Amt har startet et forsøg med lørdagsoperationer, og Vejle Amt undersøger muligheden for at indføre edb-bookingsystemer for at optimere operationskapaciteten, og jeg tror, de fleste amter går med overvejelser i samme retning.

Der er også stærkt behov for færre og meget mere fleksible overenskomster. I dag findes der en jungle med 40-50 overenskomster, som bestemt ikke gør arbejdsgangene lettere på det enkelte sygehus. Også de nye ledelsesstrukturer

på mange sygehuse med forstandere, chefledele og direktører er et positivt skridt. Det næste kunne være uddelegering af budgetansvar til de enkelte sygehusafdelinger.

Jeg vil slutte med at sige, at udviklingen her i 1980'erne til fulde har dokumenteret, at nytænkning og øget produktivitet ikke nødvendigvis fordrer øgede udgifter med et ekstra tryk på skatteskruen. Snarere har udviklingen dokumenteret det modsatte. Derfor kan vi fra Venstres side tage klar afstand fra Socialdemokratiets dagsordensforslag. Vi tror ikke i modsætning til Socialdemokratiets løsningsforslag, at vejen frem er flere offentlige udgifter. Vi skal væk fra den stivnakkede måde at anskue fremtidens problemer på.

Pia Kjærsgaard (FP):

Et af Fremskridtspartiets grundsynspunkter er, at vi vil have den bedst mulige ramme for danskernes tilværelse. Ingen kan på forhånd vide, hvordan éns liv vil forløbe, og om man vil være så heldig, at man slipper for hjælp fra sundhedssektoren, heldigvis da.

Men der er altså årligt mange tusinde danskere, der får brug for sundhedsvæsenet, og dertil skal der bruges mange penge. At donere i et større og større omfang gør ikke nødvendigvis sundhedssektoren bedre.

Denne sektor skal som alle andre sektorer sørge for at begrænse det administrative og udnytte ressourcerne bedst muligt. At forebygge er langt bedre end at helbrede og dermed også bedre end at sygdomsbehandle, og debatten i dag er affødt af en aftale mellem regeringen, Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen, en aftale, der ikke nødvendigvis i sin fulde udstrækning kan få tilslutning af et flertal herinde, og Fremskridtspartiet har som bekendt ikke tilsluttet sig den.

Vi ønsker dog ikke, at der blot postes nye millionbeløb i sundhedssektoren, så derfor må amterne finde besparelser andre steder end på sundhedsområdet. Det er helt klart muligt, og det er vist ingen hemmelighed, at sundhedssektoren oftest skal holde for som skræmmemiddel, når der tales om besparelser. Hvis regeringens aftale indebærer en ny forlængelse af ventelisterne, længere tid, før behandling kan komme i gang, og at unødige lidelser forlænges, siger Fremskridtspartiet fra.